

PROGRAMOVÉ PROHLÁŠENÍ NESPOKOJENÝCH

občanské hnutí

OBNOVENÉ FÓRUM

(ukradená revoluce)

Věci jsou jednodušší, než se zdají,

ale složitější, než si myslíme!

(zmp)

I. Trojčlenný sociální organismus

II. Zavedení trojčlennosti

III. Diskuse

I.

TROJČLENNÝ SOCIÁLNÍ ORGANISMUS

Sociální organismus se zcela přirozeně skládá ze tří sfér:

1. sféra kulturní (kulturně-duchovní)
- 2 sféra právně-politická
- 3 sféra ekonomická

Každá z těchto tří sfér má svoje zákonitosti. Promícháme-li všechny 3 sféry dohromady, pak jedna sféra překáží druhé. Toto vzájemné překážení se pak řeší kompromisy, které nevyhovují žádné sféře. Kompromis je úplatek, který má uchlácholit všechny tři sféry, a přitom žádné z nich nevyhovuje. Je to, jako by byla tři auta na křižovatce a žádné nemá přednost, buď se nabourají, nebo se vůbec nerozjedou.

Ve skutečnosti již trojčlennost existuje! V současnosti zde však máme pouze trojčlennost dolní, na úrovni tzv. organizací:

1. organizace kulturní (rodina, škola, divadlo, zájmové organizace, církve, atp.)
2. organizace politické (obce, soudy, atp.)
3. organizace hospodářské (firmy, obchody, podnikatelské subjekty, atp.)

Tato dolní trojčlennost je kontaminovaná zákonodárstvím totálního zmatení horní trojčlennosti.

Horní trojčlennost má být: tři zákonodárné sbory

1. pro kulturu
2. pro politiku
3. pro ekonomiku

V současném totálním zmatení všech 3 sfér existuje pouze jeden zákonodárný sbor (parlamenty, jejich odnože senáty, atp.). Ten tudíž není schopen dát pravidla pro bezkonfliktní chod dolní trojčlennosti.

Následky toho jsou známe: spokojení dravci a nespokojené oběti (zklamání a nespokojenost velké části občanů se současným stavem ve společnosti, nedůvěra občanů v jejich volené zástupce, neustálé reformy reforem, restrukturalizace restrukturalizací, utahování opasků, zdražování, nevymahatelnost práva a spravedlnosti, pocit bezmoci, rezignace... atd. atp.).

Když už nespokojenost přeroste snesitelnou míru a lidé vyjdou do ulic, tu se vždy najde tzv. odborník, který lidem nabídne změnu, která se nakonec vždy ukáže být jen jinou formou totálního zmatení tří sociálních sfér.

Tato zmatení jsou v podstatě trojího druhu:

1. zmatení pod nadvládou kultury (nacionalismus)
2. zmatení pod nadvládou politiky (fašismus, komunismus)
3. zmatení pod nadvládou ekonomiky (liberalismus)

Tyto tři totality se vlastně střídají stále dokola. K jejich střídání dochází zpravidla v době, kdy již vymřou pamětníci předposlední změny. Příčina toho, proč občané znovu a znovu přistupují na jednu z totalit, tkví v tom, že vědí, co nechtějí, avšak nevědí, co chtějí. Nevědí, co chtějí.

Zastánci totality (všech tří druhů zmatení) tvrdí, že sociální organismus může fungovat jenom dvojitým způsobem:

- A) buď budeme mít sociální jistoty, pak ale není možná sociální svoboda
- B) buď budeme mít sociální svobodu, pak ale nejsou možné sociální jistoty

Uvěříme-li jim, pak se jistojistě dočkáme třetí varianty:

- C) sociální nejistota i sociální nesvoboda

To potom končí sociální katastrofou (revolucí, válkou, státním bankrotem aj druhem krize).

My však toužíme po čtvrté variantě:

- D) sociální jistota i sociální svoboda.

Kdo tvrdí, že sociálně svobodný může být jen ten, kdo umírá hladem (nemá sociální jistotu), nebo že ten, kdo je nasycen (má sociální jistotu), nemůže být sociálně svobodný, ten ohlupuje dav. Takové ohlupování davů vyhovuje dravcům, nikoli jejich obětem.

Zbývá se ptát: Co mají lidé chtít?

Odpověď zní jednoznačně: **Trojčlenný sociální organismus!**

II.

ZAVEDENÍ SOCIÁLNÍ TROJČLENNOSTI V SOUČASNÝCH PODMÍNKÁCH

...lidé říkají: „Ale za této situace se tyto myšlenky nedají uskutečnit“.

Tak tomu však není. Proti uskutečnění určitých idejí v přítomnosti

jsou jedinou překážkou ti lidé, kteří mají výše uvedenou víru

a k tomu moc brzdivě působit v jejím smyslu...

(Rudolf Steiner)

Jde o to, jak zavést sociální trojčlennost v daném totalitním systému. V první řadě je nutno si uvědomit, že dolní trojčlennost již zcela přirozeně existuje ve všech totalitních systémech. Problém je v tom, že jsou jí vnucovány zmatené zákony a kompromisy totality.

To, co se musí zavádět, je tedy pouze horní trojčlennost. Jakmile tato bude zavedena, promění se jejím vlivem (nekompromisním zákonodárstvím) i dolní trojčlennost.

V totalitě, kde funguje nějaký volební systém, je možné zavést trojčlennost s využitím tohoto systému.

Jakmile bude trojčlennost zavedena a jakmile z ní vzejdou potřebné nekompromisní zákony, mohou být aplikovány v dolní trojčlennosti. Do té doby se dolní trojčlennost řídí postaru.

Nejdříve stavět, potom bourat.

PRACOVNÍ NÁPLŇ JEDNOTLIVÝCH SFÉR HORNÍ TROJČLENNOSTI

1. pracovní náplň kulturní sféry
2. pracovní náplň politické sféry
3. pracovní náplň ekonomické sféry

1. PRACOVNÍ NÁPLŇ KULTURNÍ SFÉRY

Kulturní sféra neukládá práva ani povinnosti, ale specifikuje poslání kulturních organizací (výchovu ke svobodě) a způsoby jeho naplňování (obsah, učební osnovy atp.). Tyto kult organizace jsou v podstatě tři a následují za sebou tak, jak se vyvíjí člověk:

1. rodina (mateřská péče, otcovská výchova: „škola hrou“)
2. škola (škola hrou: všechny stupně škol, učilišť atp.)
3. zájmová organizace (církve, divadlo, sport, hudba, výtvarné umění atp.)

2. PRACOVNÍ NÁPLŇ POLITICKÉ SFÉRY

Politická sféra ukládá práva a povinnosti, specifikuje poslání politických organizací (respektování rovnosti) a způsoby jeho naplňování (všeobecně lidská a základní občanská práva a povinnosti). Tyto politické organizace jsou v podstatě tři a tvoří hierarchii politických organizací:

1. občan (nikoli člověk) = moc výkonná (včetně domobrany), moc soudní, právo veta ve své obci
2. obec (samospráva) = realizace práv a povinností lidí a občanů podle zákonů, a co neřeší zákony, tak podle usnesení občanů
3. svaz obcí = uskutečňuje totéž, co obec nad rámec pravomoci obce (např. postavení občana jiné obce v cizí obci, naplňování zájmů společných více obcím)

Lidská práva a povinnosti (dle zákona) = právo na uspokojení základních životních potřeb a základní pracovní povinnost (včetně výjimek), právo nebýt nikým poškozen a povinnost nezpůsobovat nikomu škodu.

Občanská práva a povinnosti (dle zákona a dle usnesení obce) = občanem se stává (občanství pozbývá) člověk dle rozhodnutí rady občanů příslušné obce.

K moci soudní: Namísto nepřehledného množství zákonů a mezer v zákonech rozhoduje soudce (občan na sporu nezainteresovaný, na kterého se sporné strany obrátí) pouze o tom, zda došlo či nedošlo k poškození (vinen, nevinen). O míře škody a její náhradě rozhoduje poškozený.

Občan má nejen pravomoc soudit, ale sám také podléhá rozhodnutí občanského soudu (soudu občana, na kterého se obrátil). Neshodnou-li se sporné strany na výběru soudce, mohou soudit dva občané podle výběru obou stran. Nespravedlivý soud způsobuje škodu, za kterou může být nespravedlivý soudce obžalován, odsouzen a přinucen poškozeným k náhradě škody!

3. PRACOVNÍ NÁPLŇ EKONOMICKÉ SFÉRY

Ekonomická sféra neukládá práva ani povinnosti, ale specifikuje poslání hospodářských organizací, trhu (vyrovnání poptávky nabídkou) a způsoby jeho naplňování (pracovní a tržní vztahy). Tyto hospodářské organizace se v podstatě zabývají třemi činnostmi v následujícím pořadí:

1. dispozice (směna) s autorskými, pozemkovými, těžebními aj. právy (výrobní vstupy, nájmy, ochranné známky atp.)

2. produkce (výroba zboží)

3. trh (směna a finance)

Ke směně 1, 3: Předmětem nájmu ani trhu (směny) nemůže být člověk (otrok), ani jeho schopnosti (např. pracovní síla). Toto uzákoňuje politická sféra. Předmětem směny může být pouze zboží, jímž může být mj. také autorské právo, nebo zboží, které se stalo předmětem reprodukce (výroby). Nikoli již zmíněná schopnost, pozemek či surovina. Surovina se může stát zbožím pouze po zpracování v hodnotě přidané práce (tzv. přidané hodnoty). Pronajímatelem pozemků je obec. Poplatek za pronájem představuje hodnotu náhrady škody způsobené občanům tím, že jsou z užívání tohoto pozemku vyřazeni. Mimo tyto nájmy se žádné jiné poplatky (daně) neplatí. Pronajímatelem těžebních práv (respektive toho, co je nad zemí a pod zemí) je obec nebo svaz obcí.

Namísto otrocké mzdy musí být zaveden podíl na nákladech výroby včetně investic (režie) a tržním zhodnocení zboží (podíl na bratrské spolupráci). Tzn., že tržní zhodnocení si nepřivlastní překupník, ale může mít na něm zase jen zákonný podíl.

Podílí-li se podílník např. také na investicích, pak je také spolujednatel příslušné investice v míře svého podílu.

Namísto vztahu nadřízenosti a podřízenosti tu nastupují vztahy smluvní (dodavatel a odběratel).

* *

* *

Uvedený materiál není autorským vydáním, ale produktem diskuse, přičemž diskutující si nečiní nároky na autorská práva, ale dávají věc k dispozici ve prospěch volného použití jako pracovního návrhu.

Diskuse vychází z ideje sociální trojčlennosti Rudolfa Steinera, kterou rozvíjí tak, aby se dala realizovat v současné době.

*

INICIATIVA NESPOKOJENÝCH

Olomouc, 11. září 2007